

«ΕΝΟΣ ΤΡΕΛΟΥ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΡΑΒΑΕΙ Η ΛΟΞΑ...»

ΠΑΡΟΝ, ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΗΝ ΑΠΕΙΡΟ ΧΩΡΑ

Μετά το θάνατο του Κ. Κατσίφα από πυρά της αλβανικής αστυνομίας στο χωριό Βουλιαράτες Ν. Αλβανίας η «σκλαβωμένη Βόρειος Ήπειρος» ήρθε στα χείλια μιας ντουζίνας καθαυμάτων, η φασιστική παραγωγή μυθολογίας γύρω από τα γεγονότα δούλεψε σε φρενήρεις ρυθμούς ενώ ο αντιαλβανικός ρατσισμός ξέρασε όπου και όσο μπορούσε.¹ Παρ' όλα

αυτά, το θέμα αντιμετωπίστηκε με χλιρότητα από τις κυρίαρχες κεφαλές χάραξης εξωτερικής πολιτικής ενώ όσοι ανέπτυξαν υψηλής έντασης ρητορική απέναντι στη γειτονική χώρα ανήκουν στους παραδοσιακούς ακροδεξιούς παράγοντες του ελληνικού παρακράτους.²

Η καλή εφημερίδα *Καθημερινή* μέσω του καλού της δημοσιογράφου Μ. Τσιτσίνη, έθεσε με σαφήνεια τον ορθό προσανατολισμό στα εθνικά θέματα σε όσους μπαίνουν στον πειρασμό να λοξοκοιτάζουν:

Η έξαρση αυτή, σε συνδυασμό με το Μακεδονικό, δείχνει μια ψυχική στροφή στον από βορρά κίνδυνο. Δείχνει μια συναισθηματική επαναβαλκανιοποίηση της εξωτερικής πολιτικής, την ίδια ακριβώς στιγμή που ο πραγματικός κίνδυνος από την Ανατολή εντείνει την πίεση του και αναβαθμίζει τα επιθετικά του δόγματα.³

Ο ίδιος συντάκτης μάλιστα, λίγο πιο κάτω, διαχωρίζει μαεστρικά την ήρα απ' το σιτάρι:

Αυτή είναι πλέον μια κρίσιμη διαφορά μεταξύ σκεπτόμενου συντηρητισμού και δεξιού εθνικολαϊκισμού: Μπορεί αμφότεροι να επικαλούνται ρητορικά τα ίδια σύμβολα. Αλλά ο συντηρητισμός δεν θυσιάζει την πραγματικότητα υπέρ των συμβόλων.

Μία ώρα δρόμο από τους Βουλιαράτες, στα Γιάννινα, η αντίδραση για τον «άδικο χαμό του εθνομάρτυρα» ήταν υποτονική. Η πόλη που σε όλη τη δεκαετία του 90' φιλοξένησε⁴ τα λογίων λογίων κρατικά και παρακρατικά επιτελεία που είχαν βάλει στόχο την πρόκληση εντάσεων στα νότια του γειτονικού κράτους, έδειξε ελάχιστο ενδιαφέρον για την υπόθεση Κατσίφα. Με εξαίρεση την ευρείας κυκλοφορίας εθνικιστική και πάντα μαχητική στα ζητήματα της ελληνόφωνης μειονότητας της Ν. Αλβανίας εφημερίδα *Πρωινός Λόγος*,⁵ ο υπόλοιπος τοπικός τύπος πολύ σύντομα έθαψε το θέμα σε ενημερωτικά μονόστηλα των πίσω σελίδων. Οι 30 υπερήλικες και μεσήλικες που συγκεντρώθηκαν, λίγο μετά το γεγονός της 28ης/10, εν είδει μνημοσύνου, έξω από το αλβανικό προξενείο της πόλης δεν είναι αυτό που θα χαρακτηρίζαμε «δυναμική αντίδραση».

Η στάση των ανώτερων κλιμακίων των κρατικών δομών που οργανώνουν τα πλακάματα, τις φιλίες, τις «συμφωνίες», τις «διαφωνίες» του ελληνικού κράτους με τα γειτονικά κράτη έδειξε πως προβοκατόρικες παραστρατιωτικές ενέργειες μικροστελεχών του ελληνικού φασισμού είναι μάλλον εκτός ατζέντας (τουλάχιστον προς το παρόν).⁶

Η ένταση στο εσωτερικό των υπηρεσιών του ελληνικού κράτους και παρακράτους γύρω από τη διαχείριση του ζητήματος με κωδική ονομασία «έλληνας_νεκρός_γαμιέται_ο_αλβανός» εκφράστηκε με καθαρότητα και στο τοπικό επίπεδο της κοινωνίας των Ιωαννίνων. Η διαρροή (προφανώς προερχόμενη από κομμάτια της ελληνικής αστυνομίας) της πληροφορίας πως ο Κ. Κατσίφας είχε συλληφθεί για κατοχή κάνναβης, που προφανή στόχο είχε την υποβάθμιση του όλου ζητήματος και την μη ηρωοποίηση του βούρλου των Βου(ρ)λιαράτων, δημιούργησε τις σχετικές στραβωμάρες. Ο Αντώνης Φούσας⁷ είναι εξέχον μέλος της Γιαννιώτικης κοινωνίας: Μεγαλοδικηγόρος, βουλευτής Ν. Ιωαννίνων με τη Ν.Δ. για όλη τη δεκαετία του '90 και συνήγορος υπεράσπισης του Χ. Στεργιόπουλου, του Γιαννιώτη χρυσαυγίτη δολοφόνου του Σαχτζάτ Λουκμάν. Σε άρθρο του με ιδιαίτερα σαφή τίτλο που φιλοξενήθηκε στην πρώτη σελίδα του *Πρωινού Λόγου* διερωτάται:

Τέλος, στην ελληνική κοινή γνώμη επικρατεί έντονα η άποψη, ότι η πληροφορία αυτή, αν όχι ανακοίνωση, δόθηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας. Εάν αυτό είναι αληθές, εύλογο είναι το ερώτημα, γιατί έγινε αυτό και επίσης θα πρέπει να γίνει γνωστό, εάν από την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. καταλογίστηκαν ευθύνες σε όσους προέβησαν στην απαράδεκτη και αξιόποινη αυτή ενέργεια.⁸

Είναι αλήθεια πως το λούμπεν προφίλ, οι παραληρηματικές-παρανοϊκές

αναρτήσεις (χαρακτηριστικό της σχέσης της συντριπτικής πλειοψηφίας των ελλήνων με τα social media) και οι παραστρατιωτικές σέλφι του «εθνομάρτυρα» έκαναν δύσκολη τη δουλειά των φασιστοαγοιγράφων. Ας είμαστε, όμως, προσεκτικοί. Η καραμπινάτη παλαβομάρα κάθε Κατσίφα, κάθε Σολωμού Σολωμού,⁹ αφενός μπορεί, κάτω από ορισμένες συγκυρίες, να πυροδοτήσει ανεξέλεγκτα εθνικιστικά πάθη, αφετέρου οφείλουμε να την εξετάσουμε στο γενικό περιβάλλον των διακρατικών ανταγωνισμών.

Σύμφωνα με το μύθο ο Κ. Κατσίφας έπεσε νεκρός επειδή δεν υπέστειλε την ελληνική σημαία στο «αδούλωτο» χωριό του. Έλα όμως που οι Βουλιαράτες στις 28/10/2018 ήταν τιγκαρισμένοι στις ελληνικές σημαίες λόγω του επίσημου εορτασμού-δοξολογίας που φέτος πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά με τη στήριξη και τη συνεργασία και των αλβανικών πολιτικών αρχών, όπως άλλωστε προβλεπόταν από τη διμερή Διακρατική Συμφωνία Συνεργασίας Ελλάδος - Αλβανίας σχετικά με «την αναζήτηση, την εκταφή, τον προσδιορισμό της ταυτότητας και τον ενταφιασμό των Ελλήνων Πεσόντων Στρατιωτικών σε πολεμικές επιχειρήσεις στην Αλβανία κατά τη διάρκεια του ελληνο-ιταλικού Πολέμου του 1940-1941 και την κατασκευή κοιμητηρίων στο έδαφος της Αλβανίας για τον ενταφιασμό τους. Η συμφωνία άρχισε να εφαρμόζεται μετά τις συναντήσεις των υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας και Αλβανίας, στην Κρήτη, τον Νοέμβριο του 2017, και την Κορυτσά, τον Ιανουάριο του 2018».¹⁰

Στην επίσημη τελετή, λίγο πριν ο Κατσίφας βγάλει το καλάσνικοφ κάτω απ' το μαξιλάρι, συμμετείχαν και κατέθεσαν στεφάνι μεταξύ άλλων ο περιφερειάρχης Αργυροκάστρου Astrit Aliaj, η ταξίαρχος Ε. Μανουσάκη ως εκπρόσωπος των αλβανικών ενόπλων δυνάμεων,¹¹ ο βουλευτής ΣΥ.ΡΙΖ.Α Ιωαννίνων Γ. Καραγιάννης, ο υποναύαρχος Στ. Πετράκης ως εκπρόσωπος των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων, ο πρόεδρος Ν.Δ. υπουργός Γ. Σούρλας,¹² ο αντιδήμαρχος Ιωαννίνων Π. Κολόκας, ο αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Στ. Νικολόπουλος...

Οι προβοκάτσιες και οι εντάσεις στον εορτασμό της 28ης/10 στο χωριό Βουλιαράτες φαίνεται πως είναι μόδα να πραγματοποιούνται μετά από συμφωνίες απ' αυτές που τα Μ.Μ.Ε. παρουσιάζουν κλισιεδιάρικα ως «αμοιβαίες κινήσεις καλής θέλησης». Σε ρεπορτάζ της εφημερίδας *Ηπειρωτικός Αγών* από τον μακρινό Οκτώβριο του 2001, τρία μόλις χρόνια μετά την κύρωση του «Συμφώνου, Φιλίας, Συνεργασίας, Καλής Γειτονίας και Ασφάλειας»¹⁴ ανάμεσα στην Ελλάδα και την Αλβανία, διαβάζουμε για την επίθεση που δέχτηκε ο τότε βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ιωαννίνων (και μέχρι προσφάτως Πρόεδρος της Δημοκρατίας) Κ. Παπούλιας:

Με την λήξη της εκδήλωσης, τα ελληνικά τηλεοπτικά συνεργεία, επέστρεψαν στην Ελλάδα, χωρίς να καταγραφεί το παραμικρό, αφού όλα κύλησαν ομαλότατα και ο κ. Παπούλιας, με τους επισήμους, κατευθύνθηκε στο πολιτιστικό κέντρο του χωριού, όπου έγινε μια γιορτή και παρατέθηκε επίσημο γεύμα. Εκεί κάποιοι βορειοηπειρώτες που θέλουν να αυτοαποκαλούνται παράγοντες στον χώρο των ελλήνων, παρουσία του κυρίου Ντούλε¹⁴ και άλλων, επιτέθηκαν φραστικά στον κ. Παπούλια, με λέξεις όπως «προδότη» κ.λ.π. Βέβαια, ο κύριος Παπούλιας τους αντιμετώπισε με τη γνωστή ψυχραιμία του, αλλά κάποιοι προκλητικά ευνοηθέντες από τον τώως υπουργό εξωτερικών, έτριβαν τα χέρια τους από ικανοποίηση, αν βέβαια οι ίδιοι δεν είχαν οργανώσει αυτή την επίθεση και στη συνέχεια... σφύριζαν αδιάφορα.¹⁵

Αξίζει να τονίσουμε πως ο Κ. Παπούλιας λίγα χρόνια πριν, ως υπουργός Εξωτερικών, ήταν αυτός που έβγαλε λάδι τους 5 συλληφθέντες του Μ.Α.Β.Η.¹⁶ Ουδείς χαριστότερος του ευεργετηθέντος.

Όποιος έχει εικόνα της κατάστασης των ελληνοφώνων χωριών της Ν.

Αλβανίας γνωρίζει πως ο -συνεχώς μειούμενος- πληθυσμός τους απαρτίζεται κυρίως από ηλικιωμένους. Η μεγάλη πλειοψηφία των νεότερων ελληνοφώνων μειονοτικών ζούνε μόνιμα στην Ελλάδα και εργάζονται ως ντελιβεράδες, ψήστες, μπογιατζήδες και πάει λέγοντας. Παρά το υψηλό εθνικό φρόνημα μιας μερίδας των μειονοτικών της Ν. Αλβανίας η μαμά Ελλάδα συνεχίζει να τους υποδέχεται ως... Αλβανούς, επιφυλάσσοντάς τους τις αντίστοιχες θέσεις εργασίας.¹⁷ Μετά το 2010, η δυνατότητα διέλευσης των συνόρων κάθε χώρας μέλους της Συνθήκης Σένγκεν με απλή επίδειξη ταυτότητας (για τους κατόχους ελληνικής ταυτότητας) χωρίς τις διάφορες συνοριακές ταλαιπωρίες, επιτρέπει σε πολλούς από αυτούς να έχουν σαν βάση ελληνικές πόλεις (Γιάννινα, Θεσ/κη) και να επισκέπτονται τα χωριά τους σε αργίες και γιορτές. Πεδίο δόξης λαμπρό για μανούρες χωρίς το κόστος της επόμενης ημέρας θα έλεγε κανείς, αν συνυπολογίσουμε και τις πληροφορίες¹⁸ πως ο Κατσιφας κατέφτασε στο χωριό καταγωγής του μόλις ένα μόλις μήνα πριν την 28η/10.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΞΕΘΑΒΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑΘΑΒΟΝΤΑΙ. Ο ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΕΚΤΑΤΙΚΕΣ ΒΛΕΨΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑΒΟΝΤΑΙ ΠΟΤΕ

Ο συμβολισμός της ημέρας των γεγονότων στους Βουλιάρατες ήταν, όπως προαναφέραμε, καθορισμένος από τη διαδικασία διευθέτησης, ανάμεσα στο αλβανικό και το ελληνικό κράτος, της εκταφής των οστών των Ελλήνων πεσόντων στρατιωτών που μπόυκαναν στη γειτονική χώρα (λέγε με « ΕΠΟΣ του Οκτώβρη 1940») και της δημιουργίας νεκροταφείων για την ταφή τους κατά μήκος των ελληνοαλβανικών συνόρων. Τα πρώτα κοιμητήρια κατασκευάστηκαν και εγκαινιάστηκαν στην Κλεισούρα και τους Βουλιάρατες ενώ σύμφωνα με το άρθρο 1§8 της διακρατικής συμφωνίας θα διοργανώνεται κάθε χρόνο στις 28/10 από την ελληνική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Αλβανίας τελετή ανάμνησης των πεσόντων. Παράλληλα, μια μεικτή επιτροπή εμπειρογνομόνων θα συνεχίσει να ερευνά για ελληνικά κόκκαλα στις περιοχές της Κοσσίνας, της Κλεισούρας και της Πρεμετής.¹⁹ Όπως τυχαίως, η ελληνική πλευρά επιδιώκει να κατασκευάσει νεκροταφεία σε όλη την ακτίνα των ιστορικών διεκδικήσεων του ελληνικού επεκτατισμού με κωδικό όνομα «Βόρειος Ήπειρος» ενώ παράλληλα στήνει και μια επιτροπή εμπειρογνομόνων, που κάτι μας λέει πως παντού θα ανακαλύπτουν ελληνικά κόκκαλα και θα «πλακώνονται» με τους αντίστοιχους Αλβανούς «ειδικούς». Σε ρεπορτάζ του γνωστού Τάσου Τέλλογλου διαβάζουμε:

Όταν το 2009 η ελληνική και η αλβανική κυβέρνηση υπέγραψαν τη συμφωνία για τα στρατιωτικά κοιμητήρια, τα Τίρανα είχαν εκφράσει πολιτικές διαφωνίες για την τοποθεσία που πρότεινε η Ελλάδα, υποστηρίζοντας διά του υφυπουργού Εξωτερικών Πελούμπ Τζούφι ότι: «Τα μνημεία αυτά προς τιμήν των πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, είναι τοποθετημένα σε μια καθαρή γραμμή: Κορυτσά, Κλεισούρα, Πρεμετή, Αργυρόκαστρο, η οποία αποτελεί περίπου τα όρια της αποκαλούμενης Β. Ηπείρου.²⁰

Προφανώς η ελληνική πλευρά ξεπέρασε τις γκρίνιες του αλβανικού κράτους απειλώντας με βέτο, μπλοκάρισμα ευρωπαϊκών χρημάτων προορισμένων για τη γειτονική χώρα και άλλα θεσμικά κόλπα και ο εκταφιασμός ξεκίνησε κανονικά.²¹ Με άλλα λόγια, αξιοποίησε γι' άλλη μια φορά τη γεωπολιτική και οικονομική θέση που έχει αποκτήσει στα Βαλκάνια πολεμώντας επί δυο αιώνες στο πλευρό των νικητών του κόσμου τούτου.

ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ

Ο θάνατος Κατσιφας δεν παρήγαγε αποκαλυπτικά γεγονότα ούτε έφερε τους εχθρούς του φασισμού σαν και του λόγου μας σε κατάσταση απελπισίας και πανικού. Απ' την άλλη μεριά, όμως, δεν υπάρχει κανένας λόγος εφησυχασμού. Ζητήματα όπως «η διευθέτηση των Α.Ο.Ζ. στο Ιόνιο Πέλαγος», «το Τσάμικο», «τα ανθρώπινα δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας» προσφέρονται για προβοκάτσιας και κλιμακούμενη ένταση στις ελληνοαλβανικές σχέσεις, ενώ η δεξαμενή σαλταρισμένων φασιστών σαν τον Κατσιφας είναι ανεξάντλητη στη βρωμερή άκρη των νοτίων βαλκανίων. Δεν είναι προϊστορία άλλωστε τα γεγονότα του 1994 όταν μια δεκάδα ένοπλων κομάντο του Μ.Α.Β.Η.,²² με τις πλάτες της Ε.Υ.Π. και μέρους του ελληνικού κράτους, επιτέθηκε σε αλβανικό φυλάκιο στα σύνορα, γεγονός που έβαλε μπουρλότο στις τότε σχέσεις των δυο χωρών. Τελειώνουμε εδώ με την παραδοχή πως το «χωρίς τέλος» θα συντροφεύει για πάντα τους διακρατικούς ανταγωνισμούς της βαλκανικής γειτονιάς μας.

Το νεκροταφείο «πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών» στις Βουλιάρατες είναι ένα από τα χιλιάδες νεκροταφεία που έχουν χτιστεί στην αλβανική επικράτεια για τους Έλληνες που σκοτώθηκαν στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940. Το συγκεκριμένο έχει ανακηρυχθεί «Ιστορικό Κοιμητήριο» από την αλβανική κυβέρνηση από τον Δεκέμβριο του 2017. Τον Ιούλιο του 2018 ενταφιάστηκαν τα οστά 100 στρατιωτών με επίσημη τελετή, ξέρετε από αυτές με πολλούς επίσημους από Ελλάδα και Αλβανία και πολύ περισσότερες σημαίες μόνο απ' την Ελλάδα.

Εντάξει, το ξέρουμε πως βαρεθείκατε να βλέπετε τη φάτσα του και ζητάμε συγγνώμη, αλλά δεν αντέξαμε. Η στημένη πόζα (μέσα σε μια πληθώρα σημαιών) έτσι ώστε να φαίνεται το καπέλο ως περικεφαλαία με λοφίο τον Αλέκο με τον Βουκεφάλα ενισχύει τις υποψίες μας για τη διανοητική κατάσταση του wannabe «εθνικού μάρτυρα».

ΠΑΝΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΣΙΦΑ; ΟΥΤΕ ΣΤΟ FIFA!

Μας φάνηκε αισιόδοξο γεγονός γι' αυτό και το σημειώνουμε: Κανένα πανί δεν σηκώθηκε στη μνήμη του Κ. Κατσιφας σε κερκίδα οργανωμένων οπαδών ελληνικής ομάδας (με εξαίρεση μια rip_inatsa σε ένα παιχνίδι του μπάσκετικού Π.Α.Ο.Κ. που όπως πληροφορηθήκαμε ανέβηκε ίσα για τη φωτό και κατέβηκε άρον-άρον πριν την έναρξη του παιχνιδιού). Υποψιαζόμαστε μάλιστα πως η συμμετοχή πολυάριθμων νεαρών αλβανικής καταγωγής (ακόμα και σε ηγετικά πόστα) σε όλους τους συνδέσμους οπαδών όλων των ομάδων έκανε αδιανόητη ακόμα και τη συζήτηση για συμμετοχή των οπαδών στην Κατσιφειάδα. Δεν θα βαρεθούμε να το λέμε: Η ελληνική κοινωνία είναι de facto πολυεθνική. Είναι η δύναμή μας, είναι ο εφιάλτης τους.

Ο μητροπολίτης Κονίτσης βγάζει πύρινο λόγο στο χωριό Δελβινάκι την Άνοιξη του 2017, καταγγέλοντας τους «διωγμούς των βορειοηπειρωτών». Πώς ακριβώς συμβαδίζουν οι διωγμοί με το να μπορείς να αναρτάς έναν τεράστιο χάρτη που να ζητά φόρα παρτίδα προσάρτηση ενός μεγάλου κομματιού της χώρας που σε «διώκει» και να μην τρέχει κάστανο, εμείς αδυνατούμε να το καταλάβουμε· αλλά εμείς δεν είμαστε το ελληνικό υπ. Εξωτερικών.

Ο εν λόγω μητροπολίτης είναι πολυάσχολος. Κάθε χρόνο, για παράδειγμα, τελεί στο Γράμμο εθνικ(ιστικ)ή εκδήλωση μνήμης για τη «νίκη του ελληνικού στρατού εναντίον των κομμουνιστοσυμμοριτών του «ΔΣΕ». Η φώτο είναι από την εκδήλωση του 2015, αλλά μη φανταστείτε ότι αλλάζει κάτι από χρόνο σε χρόνο. Η σύνθεση είναι ίδια: Κάθε λογής βλαμμένοι φασίστες, από απόστρατους στρατηγούς, πρακτορίσκους, χρυσαυγίτες και χουντοαπολειφάδια.

«Ο ΛΕΒΕΝΤΗΣ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ

Η αντιδημοκρατική παράδοση της κωμόπολης της Κόνιτσας που βρίσκεται δυο ανάσες από τα Ιωάννινα και μια ανάσα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα είναι κοινός τόπος για τους παροικούντες εν Ήπειρο. Εκδηλώσεις εορτασμού της νίκης του εθνικού στρατού στο Γράμμο- Βίτσι, εκκλησιασμός και αναγραφή στοχαδιών και άλλων φασιστοσυμβόλων συνθέτουν την ψυχαγωγία μικρών και μεγάλων κονιτσιωτών. Η ένταξη στο σώμα των συνοριοφυλάκων-ειδικών φρουρών είναι η πιο δημοφιλής επαγγελματική προοπτική ενώ μέχρι και το τελευταίο βότσαλο της τελευταίας ρεματιάς της περιοχής γνωρίζει για τον παράνομο πλουτισμό κομματιού της τοπικής κοινωνίας από το λαθρεμπόριο μιας σειράς εμπορευμάτων. Βέβαια όπως όλοι οι έλληνες φασίστες που σέβονται τον εαυτό τους, οι κονιτσιώτες φιλοξενούν από το 2016, στο Κέντρο Παιδικής Μέριμνας του χω-

ριού τους, μερικές δεκάδες πρόσφυγες, ρουφώντας με το μπουρί τα ευρωπαϊκά «αλληλέγγυα» φράγκα.²³ Το πιο προβεβλημένο τέκνο της Κόνιτσας είναι, μετά τον περίφημο γέροντα Παΐσιο, ο αποθανών μητροπολίτης Σεβαστιανός. Ο μητροπολίτης Κονίτσης-Πωγωνιανής-Δρυϊνουπόλεως ήταν από τους μεγαλύτερους υποστηρικτές των σχεδίων του ελληνικού (παρα)κράτους της δεκαετίας του 90' με στόχο την εξέγερση των ελληνοφώνων μειονοτικών της Ν. Αλβανίας, την απόσχιση των περιοχών τους από το αλβανικό κράτος και την ένωσή τους με τη μαμά Ελλάδα.²⁴ Άξιος συνεχιστής του Σεβαστιανού είναι ο σημερινός μητροπολίτης Ανδρέας. Ο Ν. Μιχαλολιάκος σε συζήτηση με υποστηρικτές της Χ.Α. για τους μητροπολίτες της αρεσκείας του, λέει:

Αυτοί που είναι διαμάντια στην Εκκλησία, τους έχω μετρήσει και ζυγίσει, να ξέρεις, είναι: Ο Ανδρέας ο Κονίτσης, ο λεβέντης. Πλήρωνε και το γραφείο μας, όποτε είμαστε...²⁵

Παράλληλα, η μητρόπολη Κόνιτσας, ως ο big asset του ηπειρωτικού εθνικισμού, ήταν αυτή που έβαλε κάτω απ' τις φτερούγες της την πλακωμένη(;) γιαννιώτικη δεξιά και την ανύπαρκτη-χιλιοδαρμένη γιαννιώτικη ακροδεξιά διοργανώνοντας το (αποτυχημένο) συλλαλητήριο «για το Μακεδονικό» στην κεντρική πλατεία Ιωαννίνων.²⁶

Όπως είναι αναμενόμενο, στην αγκαλιά της κονιτσιώτικης μητρόπολης βρίσκουν θαλπωρή λογίων λογίων φασιστικά καθίκια με τα γνωστά χαρακτηριστικά των υπαλλήλων του ελληνικού παρακράτους: Θολές επαγγελματικές δραστηριότητες, πανελλαδική ακροδεξιά δράση, άγνωστο τόπο διαμονής, πότε εμφανιζόμενοι στο ρόλο του σκληρού φούσκα σε περιοδείες του θιάσου της Χ.Α. σε αθηναϊκές γειτονιές που πέφτει αντιφασιστική φάπα, πότε κάνοντας ψευτοναπηλίκια σε λόγγους και χωριά. Ενίοτε τα βρίσκουν και σκούρα αλλά σε αυτό ίσως αναφερθούμε κάποια άλλη φορά...

1. «Επίθεση με μολότοφ σε αλβανικό τουριστικό γραφείο», efsyn.gr, 30/10/2018.

2. Φαήλος Κρανιδιώτης, «Να βομβαρδίσουμε το στρατόπεδο των ειδικών δυνάμεων της αλβανικής αστυνομίας», www.newsbeast.gr, 30/10/2018.

3. Μιχάλης Τσιτσίνης, «Οι γενναίοι του Βορρά», *Καθημερινή*, 4/11/2018.

4. Περισσότερα για το θέμα μπορεί να διαβάσει κανείς στο διαφωτιστικό βιβλίο του Σταύρου Τζίμα, *Στον αστερισμό του εθνικισμού: Αλβανία και Ελλάδα στη Μετα-Χότζα Εποχή*, Επίκεντρο, 2010.

5. Χιλιάδες μεμονωμένοι γιαννιώτες όπως και εκατοντάδες καφετέριες, ιατρεία, κομμωτήρια κ.τ.λ. είναι συνδρομητές της καθημερινής έντυπης έκδοσης του *Πρωινού Λόγου*. Η εφημερίδα είναι κυριολεκτικά παντού στην πόλη των Ιωαννίνων.

6. Κάποια λόγια επ' αυτού γράφτηκαν μερικές εβδομάδες μετά την προβοκάτσια των Βουλευτών στο site τούτου του περιοδικού. Δες: «Και σκατόψυχος και αναλώσιμος», antifasciarta.net, 20/11/2018.

7. Στο βιογραφικό του Αντώνη Φούσα διαβάζουμε: «Πρωτοστάτησα το έτος 1994, ως Βουλευτής στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, και πέτυχα τη συγκρότηση σχετικής Διακομματικής (απ' όλα τα τότε κόμματα στη Βουλή) Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, της οποίας υπήρξα βασικό μέλος και πήγα πολλές φορές στα Τίρανα, για την παρακολούθηση και νομική και πολιτική στήριξη της γνωστής τότε δίκης των πέντε στελεχών της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, που είχε παγκόσμια απήχηση. Από πλευράς του κόμματός μου είχα οριστεί, να έχω τη νομική και πολιτική ευθύνη της πολύκροτης εκείνης δίκης και για τη στήριξη των αδικώς τότε διωκόμενων στελεχών του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Επρόκειτο για μία δίκη με παγκόσμια απήχηση και που ήταν μεγάλης σημασίας για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό και την Ελλάδα γενικότερα.»

8. Αντώνης Φούσας, «Αμείλικτα ερωτήματα προς ΕΛ.ΑΣ. για την κατασφυράντηση του Κ. Κατσιφά», *Πρωινός Λόγος*, 10-11/11/2018.

9. Για το θάνατο του Σολωμού Σολωμού στο οδόφραγμα της Δερύνειας στην Κύπρο, την προβοκάτσια της πορείας της Κυπριακής Ένωσης Μοτοσυκλετιστών που είχε προηγηθεί και άλλα πολλά σχετικά με τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και εντάσεις, δες ολόκληρο το τεύχος 49 του περιοδικού *Antifa* (12/2015).

10. «Πρόγραμμα επετειακών εκδηλώσεων 28ης Οκτωβρίου σε Κλεισούρα και Βουλιαράτες», himara.gr, 24/10/2018.

11. Να καλά διαβάσατε. Μια εκπρόσωπος της ελληνοφώνων μειονότητας είναι ταξιαρχος των αλβανικών ενόπλων δυνάμεων και τις εκπροσωπεί σε καταθέσεις στεφάνων. Ολόκληρη η τελετή κατάθεσης στεφάνων στους Βουλευτές μπορεί να βρεθεί με μια απλή αναζήτηση στο youtube.

12. Ο Γ. Σούρας, εκπρόσωπος μίας από τις γνωστότερες εθνικόφρονες οικογένειες της Ελλάδας, είναι πρόεδρος της *Ένωσης Συγγενών Πεσόντων κατά το Έπος 1940-1941*.

13. Νόμος 2568/1998.

14. Ελληνοφώνος βουλευτής-πρόεδρος του ελληνικού μειονοτικού κόμματος «Κόμμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων»(sic). Εκλέχτηκε βουλευτής του αλβανικού κοινοβουλίου σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις από το 1992 έως το 2013.

15. Ρεπορταζ-σχόλιο του Γιώργου Κυρούση στην εφημερίδα *Ηπειρωτικός Αγών* τον Οκτώβριο του 2001.

16. Για περισσότερα δες: Σταύρος Τζίμας, *Στον αστερισμό του εθνικισμού: Αλβανία και Ελλάδα στη Μετα-Χότζα Εποχή*, Επίκεντρο, 2010, σελ. 122-129.

17. Το νομικό πλαίσιο και οι διαδικασίες χορήγησης ειδικού Δελτίου Ταυτότητας Ομογενών που χορηγείται σε ομογενείς από την Αλβανία είναι το ίδιο με εκείνο για τους προερχόμενους από χώρες της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ.

18. Άννα Νίνη, «Όταν πεθαίνεις για «μια πατρίδα» που δεν ήταν ποτέ δική σου», www.vice.com, 30/10/2018.

19. «Ένταφιασμός των οστών 573 Ελλήνων πεσόντων της Αλβανίας στο Στρατιωτικό Κοιμητήριο της Κλεισούρας», www.kathimerini.gr, 11/10/2018.

20. Τάσος Τέλλογλου, «Τα κοιμητήρια και οι σκελετοί», *Καθημερινή*, 5/11/2018. Στο ίδιο ρεπορταζ μαθαίνουμε πως ο Κατσιφάς και η φασιστοπαρέα του έπαιζαν τον ρόλο του ξεναγού στους συγγενείς των πεσόντων ελλήνων στρατιωτών του 1940 που ήθελαν να επισκεφτούν τους τόπους που είναι θαμμένοι οι πρόγονοί τους.

21. Βασίλης Νέδος, «Εκταφή οστών πεσόντων στην Αλβανία», *Καθημερινή*, 23/1/2018.

22. Δες: «Υπόθεση Μ.Α.Β.Η. (μέρος πρώτο): «έχω μια αδερφή κουκλίτσα αληθινή...», *Antifa* #36, 4/2013, και «Υπόθεση Μ.Α.Β.Η. (μέρος δεύτερο και τελευταίο)», *Antifa* #37, 7/2013.

23. Βαρβάρα Αγγέλη, «Δομές ασυνόδευτων παιδιών σε Κόνιτσα και Πωγωνιανή», tyros-i.gr, 10/07/2018.

24. Σταύρος Τζίμας, *Στον αστερισμό...*, Επίκεντρο, 2010, σελ. 74-77.

25. Οι σχέσεις με την Εκκλησία: «Ο λεβέντης μητροπολίτης Κονίτσης Ανδρέας, που πλήρωνε το γραφείο μας», www.tanea.gr, 13/12/2013. Το βίντεο βρίσκεται ολόκληρο στο youtube με μια απλή αναζήτηση.

26. Γιώργος Τσαντικός, «Ένα καλά φυλασσόμενο συλλαλητήριο», tyros-i.gr, 6/6/2018.